

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΗΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Έτος πρώτον σημειώνων
στ' Ἀργουτόλι ἔχω θρόνον.

Χίλια ἑκατόσια κι' ἑννεήντα τρία
τοῦ χρυσοῦ μεγίστη φαίνεται λατρία.

Δίς τοῦ μῦθς « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάλω
ὁσάκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί τὰ κάνω.
ἂν ὅμως ὑποστήριξιν μοῦ δώστε πατριῶται
τετράκις σὰς ὑπόσχομαι γὰρ τὸ ἐκδίδω τότε,
πλὴν ἐπειδὴ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὰς
ἂν ἀγκηπᾶσα γάρχωμε κι' ἡμεῖς συνδρομητάς.

Ὅστις δὲ τέσσαρας δραχμὰς προκαταβάλλει μόνον
συνδρομητὴς μας γίνεται εὐθὺς γιὰ ἓνα χρόνον
κι' ἂν εἶναι στὴν ἀλλοδαπήν πρέπει γὰρ στείλλη ἔξη
γιὰ τὰ μπόρεση ὁ Μαρῆς στὰ ἔξοδα ν' ἀρθέξη,
αἱ συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἓνα.

Ὁκτὼ Φεβρουαρίου
σαρακοστὴ Κυρίου.

Ἀριθμὸς ἑννέα
μὲ τὰ ἴδια νέα.

Τραπέζι ἐραστῶν
ἀγνώστων καὶ γνωστῶν.

Εἰς δεῖπνον πλουσιώτατον, πολυτελὲς σπουδαῖον
ἐν ἀφθονίᾳ φαγητῶν λαμπρῶν ὑπὲρ τὸ δέον
καὶ συνεπῶς ἀγαπητοὶ μεγάλου θαυμασμοῦ
γενόμενον γιὰ σουβενίρ τοῦ ἀποχωρισμοῦ,
καὶ οὐτινος τὴν ὑπαρξιν οὐδεὶς ἄς ἀμφιβάλλη,
ἐν ἐτικέτα βέβαια ἐκάθησαν μεγάλη,
οἱ λίβανον προσφέροντες περιποθήτου λάτρου
εἰς τὰς κυρίας τῆς σκηνῆς τοῦ φετεινοῦ Θεάτρου,
καὶ ἅπαντα ἐκάθησε σ' αὐτὸ ἡ κομπανία
καὶ μερικοὶ ποῦ ἔχουνε στὸ Θεάτρο μανία.
Πλὴν κι' ἄλλοι παρεκάθησαν ἐκεῖ ἐκτὸς τῶν ἄνω
καὶ τοῦτο ἀναγκάζομαι γνωστὸν ὑμῖν νὰ κἀνω,
διότι εἰς τὴν τράπεζαν αὐτὴν τῶν ἐρωμένων
συνκαταλέγομαι κι' ἐγὼ ἐκ τῶν προσκεκλημένων.

καὶ θὰ τρελαθῶ
σ' ἀγαπᾶω τόσο
ποῦ daver non posso
νὰ σὲ στερηθῶ.

Cleopatra mia
ποῦ ἀδυναμία
ἔχεινες ἑνός,
ἔκτακτο κομάτι
φαίνεσαι στὸ μάτι
cara καθενός.

Σεβαστὴ Parodi
μοῦ πονοῦσε δόντι
δυνατὰ γιὰ σὲ,
ὅταν ὅμως εἶδα
πῶς δὲν εἶν' ἐλπίδα
εἶπα c' est assez.

Πίνω τὸ κρασί μου
μ' εὐχαριστίσι μου
σ' ὄλων τὴν ὑγιά.
Καπιτάνιε ἴσο
βάστα μου ν' ἀρχίσω
ἔργα—μόλα—γιά.

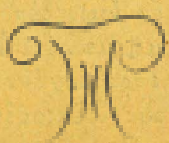
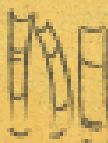
Ἐγένετο δ' ὡς εἶπομεν γιὰ τελευταῖον χαῖρε,
καὶ ἐπειδὴ συνέπεσαν τῆς Τυρινῆς ἡμέραι
ἀνεξαιρέτως ὅλοι μας ἐμπήκαμε σὲ κέφι
καὶ πρῶτος ὁ εὐτράπελος Σουσάνης ταῦτα ἔφη.
« Ἀξιῶθεις ὡς βέβαια καθέννας σας το βλέπει
» νὰ συνδειπνήσω σήμερον μ' ἀνθρώπους καθὼς πρέπει,
» ἐγὼ ποῦ ἐκ τῆς πείνης μου συχνὰ βουτῶ γιὰ ντόνες
» κι' ἀπὸ τὰ δύο μου πλευρὰ νὰ βλέπω πριμαντόνες,
» εὐθὺς καθὼς ἐκάθησα δὲν ἔπρεπε ν' ἀργήσω
» παρὰ ὀρθὸς νὰ σηκωθῶ κι' εὐθὺς νὰ στιχουργήσω,
» ἀλλ' ἐπειδὴ, ἀγαπητοί, κανέννας ὡς εἶκός
» οὔτε νὰ βῆξῃ δὲν μπορεῖ σὰν εἶναι νησιτικός,
» πρῶτον ἐσκέφθην βέβαια χωρὶς νὰ ἐντραπῶ,
» νὰ βάλω κάτι μέσα μου καὶ ὕστερα νὰ πῶ, »

Τοῦ κύρ Σουσάνη γίνεται ἀμέσως τὸ χατήρι
καὶ ἕκαστος στὸ χέρι του ἐπῆρε τὸ ποτήρι,
καὶ ἀναλόγως ἔκανε σεγόντο τοῦ Σουσάνη
κι' ὁ καπιτάνιος ἔστερξε σοπράνο νὰ τοῦ κἀνη.
Ἄφοῦ λοιπὸν ἐτέλιωσε κι' αὐτὸ τὸ ἔργα—μόλα,
ἐκεῖνος ποῦ ἠγάπησε μὲ τὰ σωστὰ τὴ Λόλα,
σηκόνετε μεθ' ὄψεως οὐχ' ἦττον τεθλιμμένης
καὶ προσφωνεῖ τὰ ἐφεξῆς τοῖς παρακαθημένοις.

Πριμαντόνες γιὰ σας
πίνω στὴν ὑγιά σας
τοῦτο τὸ κρασί
ὄλο μου τὸ αἶμα
πάρε γιὰ νὰ βλέμμα
Torehi μου χρυσή.

Τὰ μυκλά μου ὄλα
θὰ μοῦ χάσῃς Λόλα

« Μεγάλῃ μ' κατέλαβε ἀπὸ τὴ μαλίσσονια
» σκεπτόμενος πᾶς γινούμαι κι' αὐτὴ τὴ κομπανία.
» Τὴν πᾶσαν τῆς καρδίας μου χαρὰν ἐκείνη ἦρε,
» non posso più da vedere malisogna e dormire.

» Ὁ νοῦς μου στὰ οὐράνια ἀρχίζει νὰ πετᾷ,
» sento μιὰ forza indomita χωρίς τὰ χωράτια.
» Πλὴν ὅλα πρέπει σήμερον αὐτὰ νὰ λησμονήσω
» γιατί στὸ χαρακτήρα μου, μπορεῖ ν' αὐτοκτονήσω.
» Ἐβίβα Λόλα τὸ λοιπὸν γιὰ νὰ περάσουν ὅλα . . .
(Ἴπποτικῶς σηκώνεται διὰ μιᾶς ἡ Λόλα
καὶ μ' ἓνα τρόπον ἥπιον, γλυκὺν καὶ χαϊδευτὸν
ἰταλιστὶ ἐφώνησε τοιαῦτα πρὸς αὐτόν).

« Salute mio caro καὶ υγιαίνετε,
» ἐσήκωσα τὸ νοῦ σου καθὼς μοῦ φαίνεται.
» Καὶ πρέπει νὰ σοῦ δώσω καρδιά καὶ σῶμα μου
» γιατί ἀποτελοῦσες τὸ ὄλον κόμμα μου.
» Κι' ἂν τόσα φίλε δῶρα χρυσᾶ μ' ἐχάρισες
» κι' σ' ἐνιακόσια τόσα μὲ ἀριβάρισες. »
» Καὶ ἂν μόνος ἐνεργήσες γιὰ μὲ τὰ δέοντα,
» λέγω πῶς ἔνα ν εἶχα ἀλλ' ὁμως λέοντα. »

Εὐθύς καθὼς ἐτέλιωσε ἡ Λόλα τὴν παρλάτα
ὁ καπιτάνιος ἄρπαξε μιὰ περουνιὰ σαλάτα
καὶ τὸ στιλπνὸν ποτήρι του πληρώσας μὲ κρασί
« ἐβίβα Κλεοπάτρα μου, ἐφώνησε, χρυσή,
» ποῦ νὰ πετάξῃς στὰ ψηλὰ σοῦ πρέπει μὲ πετούμενα
» ἐνῶ ἐγὼ γιὰ σένανε ἐπέταξα τὴ γούμενα,
» καὶ τὴν καρδιά μου ἔστερξα ὁμίως νὰ σοῦ δόκω
» ἀφήσας καὶ κατάστρωμα καὶ ἀρμπουρα καὶ φλόκο.
» Νὰ δώσῃ ὁ πανάγαθος φιλότατη Κλεοπάτρα
» μαζί νὰ ταξειδέωμεν μεθαύριο στὴ Πάτρα,
» μαζί σου Κλεοπάτρα μου πῶχεις καρδιά ζεστή
» ἀνάγκη νὰ περάσουμε καὶ τὴν σαρακοστή.
» Σὲ συμπαθῶ μὲ συμπαθῆς, τί ἄλλο περιμένω ;
» Θέλεις νὰ πᾶς; σ' ἀκολουθῶ, θέλεις νὰ μείνῃς; μένω.
» Παντοῦ θὰ δέχῃσαι τιμὰς πραγματικῶς ἀνάσῃς,
» γιατί παντοῦ θὰ σὲ φρουρῇ ὁ καπιτὰ Θανάσης.
» Ἐν ὄσῳ ζῶ κι' ἐν ὄσῳ ζῆς ἐλπίς θὰ εἶσαι μόνη μου
» γιὰ πινομή σου παραιτῶ πυξίδα καὶ τιμόνι μου. »

Σταμάτα καπιτάνιο μου τοῦ λέγει ὁ Σουσάνης
« σ' ἔχει σκοτίσει τὸ κρασί καὶ δὲν νογᾶς τί κάνεις. »
Πλὴν μέρες σὰν περάσουν ἀργότερα πολλές
θὰ ἴδῃς τὴν ἀντίθεσιν τῶν ὄσων νῦν μᾶς λές.
Γιατὶ ἅμα πρὸς τὴν Πάλην τὸ ἀτμόπλοιο στραφῆ,
θὰ ξεχᾶς ἡ Κλεοπάτρα τὴν ὠραία σου μορφή,
κι' ἅμα φθάσῃ τὸ βικόρι καὶ περάσῃ τοὺς Βαρδιάνους
παρευθὺς θὰ λησμονήσῃ γαλοπούλες καὶ ἰνδιάνους
καὶ ἅμα στρίψῃ τὸ φανάρι τῶν ἀγίων Θεοδώρων
παρευθὺς θὰ λησμονήσῃ τὸ πολυτιμὸν σου δῶρον.

(Ὁ Σουσάνης μ' ἓνα τρίτο μαυροδάφνης κοντεζίνι,
δυστυχῶς ἀπὸ τὴ μεθῆ σὰν Ἴγγλέζος εἶχε γείνει,
καὶ χωρίς ὁ κατεργάρης πουθενὰ νὰ στοματήσῃ
μ' ἓνα παύει κατορθώνει τὰ ἐξῆς νὰ σχηματίσῃ.)

Παύει ἐπὶ τέλους καὶ τὸ καρναβάλι,
παύει τοῦ Θεάτρου ἡ ἀνεμοζάλη,
παύει τοῦ Ἐνρίτσου ἡ ἰσοροπία,
παύει τοῦ Πιερράκη ἡ ἐπιτροπία,
παύει τῆς Λετζέρας ὁ κελαϊτισμὸς,
παύει Μπρόκεκίτση ἐνθουσιασμὸς,

παύουν ἡ ῥομάντσες, παύουν τὰ ντουέτα,
παύουν ἡ κατάρες κατὰ τοῦ Μολφέτα,
παύει τὸ Ἄφρικάνας ἡ ἐπιτυχία
παύει τοῦ Ἡλία ἡ ἀγερωχία,
παύουν ἐπὶ τέλους οἱ τουρνοκαυγάδες
παύουν τοῦ Σπινέλη ἡ βεργολιγάδες,
παύει κάθε νεῦμα σοβαρᾶς ἐννοίας
παύει Μοσχολέων τὴς τσιριμονίας,
παύει τῆς κυρίας . . . ἡ λαμπρὰ φενάκη
παύει γράντα-πόζα Χαλικιᾶ Γιαννάκη,
παύει παρλαμέντο νομικοῦ μεγάλου
παύουν ὑποκλίσεις μουσικῆς δασκάλου,
παύουν ἀπὸ σένας δοξαὶ καὶ τιμαὶ μου
παύει σοβαρῆς Δαλλαπόρτα Μέμου,
παύει νηρηίδος τὸ μακρὺ βελέσι
παύει μουζοντοῦρο, τρίτου Πίπη Ἰγγλέση,
παύουν ἡ φωνάρες τοῦ σουγκεριτόρου
παύει σήκω-πίθω τρομεροῦ δετόρου,
παύει τῆς κοντράλτος ὁ ἐγωϊσμὸς
παύει τοῦ Φορέστη ὁ κιαλαρισμὸς,
παύει κάθε πόλκα μουσουλίν ντι λάνα
παύει τοῦ Ριχάρδου ἡ σγουρορουμᾶνα,
παύουν τὰ μπράβο, παύουν τὰ μπῆς,
παύει τὰς ἐφόδους ἓνας Ἀραμπῆς,
παύει κι' ἡ ῥετσέτα ἡ τοῦ Καμπανέλου
παύει τὸ φροντίνι τοῦ Μεμᾶ Σφασέλου,
παύει ἰντερμέτζο τῆς Καβαλλερίας
παύει κοκκινάδι κόμ. ἰλ φὸ κυρίως,
παύουν δεσποινίδων τόσαι συγκινήσεις
παύουν τοῦ Γιάννη αἰ ἀνασκαινήσεις
παύουν τὰ μπράβο, παύουν τὰ μπᾶστα
παύουν Τζὸν καὶ Πέτρου φοβερά κοντράστα,
παύουν τὰ νάζια φίλης ὑπνοβάτιδος
παύει τὸ τσελέτσε τῆς Ἀριστοκράτιδος,
παύει ὁ Ἰνδιάνος ἀνθοδέσμας φέρων
παύει Παπαδάτου τὸ ἐνδιαφέρον,
παύουν τοῦ φίλου Θεοδωρῆ τὰ γάρμπα
παύουν ἐπισκεφτεῖς ἀνεψιοῦ κι' μπάρμπα.
Παύουν ξένης φίλης νεύματα κρυφὰ
παύουν ἐπικρίσεις Πέτρου Χωραφᾶ.
Πάει κομπανία τώρα στὸ καλὸ
παύω ἐπὶ τέλους τοῦ νὰ ὀμιλῶ.

Τὸν λόγον τοῦ ὁ φίλος μας δὲν εἶχε τελιώσει
ποῦ ἕκαστος σήκωθη σκοπῶν νὰ τοῦ ταῖς δώσῃ
ἀλλ' ἐπειτα ἐσκέφθησαν πῶς ἓνας μεθυσμένος
ἔστω κι' ἂν ἔχῃ κι' ἄδικο, εἶναι συμπαθημένος.

Ὅμως πολλῶν ἡ προσοχὴ ἐστράφη σὲ μιὰν ἄκρη
ποῦ ἦταν ὁ Μουσταφᾶς πνιγμένος εἰς τὸ δάκρυ
κι' ὑπὸ βασάνων φαίνεται πολλῶν κατατρυχόμενος
τοιαῦτα ὁ ταλαίπωρος ἠκούσθη προσευχόμενος.

« Στὸ νοῦ μου ἔχω, ἅγιε Θεέ, τὴν υποψία
» πῶς κάτι θὰ μοῦ κέψουν ἀπὸ τὴ φωταψία,
» καὶ ἂν τοῦτο μὲ κάμουνε οἱ ἄρχοντες τολμῆσουνε
» τὴν ὥρα τῆς ἐπὶ τὰς ἐσπέραις θὰ βλαστήμουνε
» κι' ἂν ἴσως δὲν μοῦ σώσουνε τὰ ὅσα τὸς ζήτησω
» νὰ μὴ μὲ κεντρίσῃ ἡ ἐλπίς τῆς ἐσπέραις
» κι' ἐπροσευχῆθῃ σ' ἐσὲ πούσαι Θεός κ' ἔσῃς
» τοιοῦτον ἐπιστάτην ποτὲ νὰ μὴ μοῦ φέρῃς.

